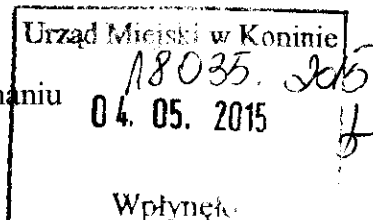

Uchwała Nr 8/512/2015

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 22 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) oraz z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr 78 Rady Miasta Konina z dnia 25 marca 2015 roku w sprawie udzielania przez Miasto Konin regionalnej pomocy inwestycyjnej na wspieranie nowych inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją, w części obejmującej:

- postanowienie § 4 ust. 2,
- pouczenia zamieszczone w załącznikach Nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 do uchwały.

Uzasadnienie

W przedmiotowej uchwale doręczonej tut. Izbie w dniu 1 kwietnia 2015 r. Rada Miasta Konina powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i pkt 15 oraz art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym, art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 poz. 849, z późn. zm.) oraz § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną oraz pomoc na infrastrukturę lokalną (Dz. U. z 2015 poz. 174), zadecydowała o udzieleniu zwolnień z podatku od nieruchomości stanowiących pomoc regionalną.

W postanowieniu § 4 ust. 2 uchwały zamieszczono regulację o treści „Na żądanie organu podatkowego przedsiębiorca zobowiązany jest do przedłożenia, dodatkowych informacji niezbędnych do oceny udzielenia pomocy oraz prawidłowego jej monitorowania”.

W załącznikach Nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 do uchwały zamieszczono pouczenie o treści:

„Art. 233 § 1 i 2 Kodeksu karnego

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech.

§ 2. Warunek odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zaznajomionego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania lub odebrał od niego przyrzeczenie”.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) zawiadomiła przedstawiciela Miasta Konina o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały Nr 78 Rady Miasta Konina z dnia 25 marca 2015 roku w sprawie udzielania przez Miasto Konin regionalnej pomocy inwestycyjnej na wspieranie nowych inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 22 kwietnia 2015 roku.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

W myśl zasady demokratycznego państwa prawnego określonej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zatem organy władzy publicznej mogą działać tylko w takim zakresie, w jakim prawo je do tego upoważnia. Stosownie do postanowień wynikających z normy zawartej w art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego, jest art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 poz. 849, z późn. zm.), który zawiera delegację dla rady gminy do wprowadzenia, w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Przywołany w podstawie prawnej badanej uchwały przepis art. § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (...) stanowi, iż rozporządzenie określa warunki udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości stanowiących pomoc publiczną, wprowadzanych w drodze uchwał rad gmin, na podstawie art. 7 ust. 3 lub art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

W zamieszczonym w § 4 ust. 2 postanowieniu przedmiotowej uchwały nie ustalono jakie dokumenty przedsiębiorca zobowiązany będzie dostarczyć na indywidualne żądanie organu podatkowego. Brak ten powoduje, że organ stanowiący scedował na organ podatkowy swoje wyłączne uprawnienia do regulowania w formie aktu prawa miejscowego spraw z zakresu podatków i to organ podatkowy będzie sam decydował o zakresie dodatkowych informacji pozyskanych z dokumentów lub oświadczeń dostarczanych przez podatnika.

Skoro zatem Rada Miasta Konina zdecydowała się skorzystać z możliwości udzielenia zwolnienia w podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc regionalną, to zobowiązana była uczynić to w sposób wyczerpujący, a nie przekazywać swoje, wynikające z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyłączne kompetencje organowi podatkowemu. W uchwale należało zatem wyczerpująco określić katalog dokumentów i oświadczeń składanych przez podatników w celu potwierdzenia spełnienia warunków korzystania ze zwolnienia.

Wykazana powyżej istotna nieprawidłowość w przedmiotowej uchwale, w której organ uchwalodawczy działając w oparciu o art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określił wykaz dokumentów i oświadczeń składanych przez podatników, a nadto kompetencje w zakresie żądania innych informacji (dokumentów lub oświadczeń) scedował na organ podatkowy uzasadniały stwierdzenie nieważności uchwały w części obejmującej postanowienie § 4 ust. 2 uchwały.

Zgodnie z art. 233 § 1 kodeksu karnego, odpowiedzialności karnej podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Warunkiem odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia jest wskazanie na przepis rangi ustawowej (ustawy), który przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takiego rygoru ustawodawca nie wskazał w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Gdyby ustawodawca zamierzał nadać rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowanych podatników z związku z korzystaniem ze zwolnień w ramach pomocy regionalnej, to byłby zobowiązany ten rygor wprowadzić wprost do ustawy i dopiero wówczas, w razie przeniesienia kompetencji na organ samorządu, winien przewidzieć w treści upoważnienia wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań).

Zatem uznać należy, że wyżej przywołane pouczenia zamieszczone w załącznikach Nr 1-8 do przedmiotowej uchwały – odnoszące się do odpowiedzialności karnej z art. 233 Kodeksu Karnego - wykraczają poza zakres kompetencji Rady Miasta.

Postanowienia aktów prawa miejscowego nie mogą wykraczać poza granice kompetencji przysługujących organowi stanowiącemu na podstawie ustaw, w tym przypadku poza zakres

określony ustawą o podatkach i opłatach lokalnych. Regulacje zawarte w postanowieniach przedmiotowej uchwały, jako przekraczające zakres upoważnienia ustawowego, pozostają w sprzeczności z art. 94 Konstytucji, który jednoznacznie określa, że stanowienie prawa miejscowego następuje nie tylko na podstawie, lecz także w granicach upoważnień ustawowych. Sformułowanie powyższe wyklucza zatem dopuszczalność wyjścia aktem prawa miejscowego poza granice upoważnienia ustawowego.

Mając powyższe na uwadze postanowiono, jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.